

pointe er jo netop, at man ikke skal måle underviserens dygtighed på, hvilke karakterer et hold opnår.

Så bliver der sagt, at det ikke drejer sig om første eller anden klasse, men at det er unge mennesker, det drejer sig om. Ja, det er det netop! Og når det er unge mennesker, det drejer sig om, er der så mange andre kvaliteter, de tilegner sig i gymnasiet, og som måske ikke udløser en eller andet tocifret karakter, 11 eller 13. Så jeg synes stadig væk ikke, man kan vurdere undervisningens kvalitet efter de tal, der står, når året er gået.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg igen sige, at jeg er for karakterer, og at jeg også er for, at man konkurrerer med hinanden i en klasse, eller hvordan og hvorledes det nu er.

Men jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Hvordan sikrer man sig, at den, der får 8 i Skagen, har nøjagtig de samme kvalifikationer som den, der får 8 i Gedser? For hvis ikke man gør det, kan man jo ikke bruge det som en konkurrenceparameter mellem institutionerne. Og dér er det altså min påstand, at der er så mange andre ting, der spiller ind, at der nok kan sammenlignes inden for den samme institution, men at der ikke kan sammenlignes fra den ene institution til den anden så nøjagtigt, at det kan bruges til at konkurrere efter.

Jeg mener faktisk, at sund konkurrence på dette område består i tilbudet af fagrækker og i tilbudet på en lang række af de øvrige områder, der er tale om; dét er reel konkurrence mellem institutionerne. Jeg mener ikke, at det andet ville være reel konkurrence, og det ville i alt fald kræve, at man havde samme værdier over hele landet, så der kunne foretages egentlige sammenligninger nærmest på decimaler, og så meget styr på det tvivler jeg i høj grad på at der er i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Selvfølgerig er der forskel på lærere, ligesom der er det i alle andre faggrupper; det er klart. Men det, som jeg synes er vigtigt i denne debat, er, at der er skoler, der har utrolig dygtige lærere. Og hvorfor skal de lærere, som er ansat på en skole, hvor der virkelig er gang i undervisningen, og hvor den undervisning, man giver eleverne, er optimal, ikke have lov til at offentliggøre, hvad

det er, de kan præstere på deres skole i forhold til andre skoler? Jeg tror faktisk, det ville være medvirkende til, at alle skoler og alle lærere oppe sig.

Jeg er overbevist om, at langt størstedelen af lærerne i den danske skoleundervisning som sådan – uanset hvilket niveau det drejer sig om – er utrolig dygtige undervisere, og hvorfor skulle det komme dem til skade, at det kom ud, at de er dygtige undervisere? Hvorfor denne lukketthed? Der er ingen logik i netop det synspunkt, at det for Guds skyld ikke må komme ud.

Jeg vil godt spørge, om der har været problemer med de nuværende normer og regler. Mig bekendt ikke. Derfor synes jeg, det er skruet op på et alt for højt plan. Jeg synes, det er en rigtig retning at gå i netop at acceptere offentliggørelse, selvfølgelig ikke af den enkelte elevs navn osv. – hvem det nu måtte være, der har de og de karakterer – men naturligvis af skolen som sådan. Det kan jeg overhovedet ikke se skulle skade, tværtimod.

Jeg vil godt sige til fru Lis Greibe, at jeg synes ikke, det offentlige nærmest skal beskytte den enkelte lærer, men det er måske typisk socialdemokratisk ideologi, for tidligere sagde fru Lis Greibe, at man i hvert fald ikke skulle have lov til ligefrem at udstille en lærer, der måske ikke var helt optimal i sin undervisning. Men hvorfor ikke? Hvad er der galt i det? Hvis en underviser ikke er dygtig nok til af videregive sin lærdom, hvorfor skal det så være sådan, at systemet skal være lukket og beskytte en lærer, der befinder sig på det niveau?

Jeg synes, det, som Venstre er inde på, er helt rigtigt. Det er i hvert fald den retning, som Fremskridtspartiet altid har ønsket at gå i.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jan Køpke Christensen spurgte, om der havde været problemer med de nuværende normer og regler, og dertil må man sige, at det har der ikke været i masser af år.

Men så var der altså en enkelt avis, der syntes, det var interessant at skrive historier om den slags og foretage nogle sammenligninger af størrelser, som ikke var særlig sammenlignelige, og det gav det indtryk, at det var en slags videnskabeligt arbejde, avisens journalister udførte i den forbindelse. Det gav så øget opmærksomhed om skolerne – som om skolerne kunne måles på den måde, som avisen gjorde – og det er jo baggrunden for, at ministeren fremsatte